

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2022 r. – NLVOW/Komisja**(Sprawa T-331/22)**

(2022/C 311/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nederlandse Vereniging Omwonenden Windturbines (NLVOW) (Annerveenschekanaal, Niderlandy) (przedstawiciel: G. Byrne, Barrister-at-law)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji doręczonej skarżącej pismem z dnia 1 kwietnia 2022 r., uznającej za niedopuszczalny wniosek skarżącej z dnia 10 grudnia 2021 r. o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej;
- ponadto lub ewentualnie – stwierdzenie, że Komisja w sposób niezgodny z prawem zaniechała działania, gdy została do tego wezwana zgodnie z procedurą określoną w art. 265 TFUE pismem skarżącej z dnia 10 grudnia 2021 r., lub nie określiła swojego stanowiska w przedmiocie skargi zawartej w tym piśmie skarżącej;
- stwierdzenie, że ponieważ niderlandzki krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu (zwany dalej „KPEiK”) nie jest zgodny z konwencją z Aarhus, został on bezprawnie oceniony lub przyjęty lub opublikowany przez Komisję, wobec czego narusza prawo Unii oraz prawo międzynarodowe lub jest niezgodny z prawem;
- stwierdzenie, że Komisja uchybiła ciążącym na niej na podstawie prawa Unii i prawa międzynarodowego pozytywnym obowiązkom podjęcia koniecznych i odpowiednich środków w celu zajęcia się kwestią niezgodności niderlandzkiego KPEiK z konwencją z Aarhus lub zarządzenia tej niezgodności;
- stwierdzenie, że „rozporządzenie w sprawie zarządzania” [rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu] ⁽¹⁾ nie nadaje skuteczności postanowieniom konwencji z Aarhus, w tym jej art. 7, i jako takie jest niezgodne z prawem Unii i prawem międzynarodowym w dziedzinie ochrony środowiska, wobec czego jest bezprawne;
- zważywszy na niezgodność KPEiK, a w szczególności niderlandzkiego KPEiK z konwencją z Aarhus, stwierdzenie, że niewypełnienie przez Komisję obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie zarządzania stanowi naruszenie tego rozporządzenia, naruszenie konwencji, a ponadto naruszenie traktatów;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że należy stwierdzić nieważność decyzji Komisji zakomunikowanej skarżącej w piśmie z dnia 1 kwietnia 2022 r.
 - Pismem z dnia 10 grudnia 2021 r. skarżącą złożyła wniosek do Komisji. W odpowiedzi na wspomniane pismo skarżącej Komisja uznała jej wniosek za niedopuszczalny. Skarżąca podnosi, że decyzja Komisji stanowi akt administracyjny w rozumieniu rozporządzenia Aarhus (ze zmianami) ⁽²⁾. Skarżąca twierdzi, że decyzja Komisji w tym zakresie jest z gruntu wadliwa, stanowi naruszenie prawa Unii i prawa międzynarodowego w dziedzinie ochrony środowiska oraz narusza traktaty. Skarżąca utrzymuje, że Komisja narusza pozytywne obowiązki ciążące na niej na podstawie traktatów i prawa międzynarodowego, w tym art. 3, 6 i 7 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencji z Aarhus).

- Skarżąca twierdzi ponadto, że sporna decyzja Komisji narusza prawo wtórne Unii, w tym art. 9 i 10 rozporządzenia Aarhus (ze zmianami). Skarżąca podnosi, że decyzja Komisji narusza jej prawo dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska zgodnie z konwencją z Aarhus i rozporządzeniem Aarhus (ze zmianami). Skarżąca utrzymuje ponadto, że akt administracyjny Komisji w rozumieniu rozporządzenia Aarhus ze zmianami stanowi naruszenie traktatów.
2. Zarzut drugi, podniesiony dodatkowo lub ewentualnie w stosunku do zarzutu pierwszego, dotyczący zaniechania działania przez Komisję w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do KPEiK ocenionych, przyjętych i opublikowanych przez Komisję, w tym w szczególności do niderlandzkiego KPEiK.
- Nie podejmując działań w związku z wnioskiem skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej złożonym zgodnie z art. 265 TFUE, Komisja naruszyła pozytywne obowiązki ciążące na niej na podstawie traktatów, w tym w szczególności art. 3 TUE i art. 191 TFUE. Naruszenie to stanowi również rażące naruszenie międzynarodowego i europejskiego prawa zwyczajowego i traktatowego, w tym art. 3, 6 i 7 konwencji z Aarhus, art. 9 i 10 rozporządzenia Aarhus (ze zmianami) oraz decyzji VII/8f (ze zmianami) przyjętej w dniu 21 października 2021 r.
3. Zarzut trzeci oparty na zarzucie niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE w odniesieniu do oceny lub przyjęcia lub opublikowania przez Komisję niderlandzkiego KPEiK oraz niezapewnienia przez Komisję jego zgodności z konwencją z Aarhus.
4. Zarzut czwarty oparty na zarzucie niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie zarządzania ⁽³⁾.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. 2018, L 328, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów (Dz.U. 2006, L 264, s. 13), zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1767 z dnia 6 października 2021 r. (Dz.U. 2021, L 356, s. 1).
- ⁽³⁾ Zobacz odniesienie w przypisie 1 powyżej.

**Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2022 r. – Stichting Nationaal Kritisch Platform
Windenergie/Komisja**

(Sprawa T-344/22)

(2022/C 311/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca:: Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie (Schettens, Niderlandy) (przedstawiciel: G. Byrne, Barrister-at-Law)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji doręczonej skarżącej pismem z dnia 1 kwietnia 2022 r., odrzucającej jako niedopuszczalny wniosek skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej, ponieważ owa decyzja narusza traktaty;